

Zprávy z farnosti

1/2001

Nejdříve ještě několik slov k volbám do farní rady. Možná, že někteří z vás se zarazili, když neviděli mezi kandidáty ty, které navrhovali. Na vysvětlenou. Za farnost Jílové byl vybrán farností delegát, a proto již další nemohli být voleni. Někteří z dalších navrhovaných pak kandidaturu nepřijali a někteří nesplňovali některou z potřebných podmínek. Nyní již máme farní radu zvolenou, a tak máte všichni možnost přednášet své náměty a připomínky týkající se života naší farnosti. Jak postupovat, si můžete přečíst na vývěsce FARNÍ RADA vzadu v kostele.

Vstupujeme do nového tisíciletí. Je to jistě spojené s očekáváním, co všechno nám nová doba přinese. Sami máme možnost tuto novou dobu utvářet. Nic se neděje samo od sebe. Svatý otec se zmiňuje o novém jaru. Máme i my podobné optimistické smýšlení? Nebo vidíme život kolem nás černě? Je to možné, že zatím jakoby temnota převládala. Ale právě my máme být nositeli světla. Život z evangelia má druhým ukazovat, že je cesta, která vede k novému životu. Prosme o to, abychom měli dostatek víry, aby z nás vyzařovala duchovní síla. Svět po tom doslova prahne. Vyprošujme světu, aby nám všem dal Kristus náš Vykupitel to, co sami nedokážeme uskutečňovat. Nepochybujme o Jeho božské moci.

Boží požehnání na přímluvu Panny Marie, Matky Boží v roce 2001 vyprošuje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost děkanství Rumburk

Do farnosti patří: Rumburk, Antonínovo Údolí, Dolní Křečany, Horní Jindřichov.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při posledním sčítání lidí v roce 1991 zapísali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Rumburk	8 907	1 883
Dolní Křečany	804	189
Horní Jindřichov	1 078	260
součet	10 789	2 332

Z kterého roku farnost pochází? Tak to vám nepovím, protože se to neví. Rok vzniku děkanství se dochoval, bylo to v roce 1897 a matriky existují již od roku 1711. Nejstarší doklad o Rumburku je z roku 1298.

Děkanský kostel se nachází nedaleko od náměstí i fary a je zasvěcený sv. Bartoloměji. Mezi objekty bývalého františkánského kláštera je i kostel sv. Vavřince a velice známá Loreta. Dále ve městě můžeme navštívit kapli sv. Jana Křtitele a hřbitovní kapli.

připravil R. Sticha

Plody Velkého jubilea

Je tomu rok, kdy jsem vás poprvé seznamoval s mimořádnou akcí – jubilejním rokem 2000. Dnes je již možné pomalu říci, že tato akce je za námi a málokdo se asi dožije dalšího jubilejního roku. Bylo by zajímavé nyní uvést, jak kdo této možnosti využil.

Na úplný závěr máme ještě možnost sledovat ukončení Jubilea ve Věčném městě Římě:

1. 1. 2001 **Slavnost Matky Boží Panny Marie.** Slavná mše bude v bazilice sv. Petra – *Světový den modliteb za mír.*
5. 1. 2001 **Vigílie Slavnosti Zjevení Páně.** Mše budou v bazilice sv. Jana v Lateráně, v chrámu Panny Marie Sněžné a sv. Pavla za hradbami.

6. 1. 2001 **Slavnost Zjevení páně** bude v bazilice sv. Petra a právě příní nastane – *uzavření Svaté brány*.

A uzavřením Svaté brány je rok Velkého jubilea **ukončen**.

Postřehy ...

Do rukou se mi díky sestře J. Škodové dostaly **Zprávy z farnosti** číslo 12, která mi je zapůjčila. A zde jsem se seznámila s několika názory o neinformovanosti našich farností na obou březích Labe. Ano, s tímto mohu těž souhlasit. Ovšem, kde je chyba? Od vás máme výtisk informací naposledy ze září. Nemohlo by se vždy alespoň jedno číslo vyšetřit pro naši stranu? Další problém tkví, jak bratr Ruda podotkl, zda vůbec někdo Informace v obou farnostech čte. Podle účasti „vašich“ farníků, kteří měli všichni pozvání na „naše“ programy, asi ne.

Například setkání seniorů – z vaší strany nepřišel nikdo. Nebo putování k obrázku, které se mimo jiné též uskutečnilo – též nikdo. Neúčast byla jistě z větší části způsobena změnou termínu a horším počasím.

Z naší strany s námi putovalo 9 dětí a 4 dospělí. Cestou jsme se modlili, zpívali, soutěžili, hrálo se divadlo a náš cíl byl, jak jinak, než obrázek Panny Marie Schönstattské na Jalůvčí. Někteří putovali až domů pěšky, jiní z Jalůvčí autobusem. Chtěli jsme Panně Marii svěřit všechny naše starosti, radosti a obě farnosti.

I po těchto zkušenostech nepřestaneme podávat informace o tom, co se dělo a dá-li Pán bude dít u nás. V osobní informovanosti, tam problém není, ale není možné obejít každého zvlášť a upozornit na to, co se děje.

Když už jsem alespoň zčásti reagovala na dlouhotrvající problémy, pokusím se alespoň o malé představení střeďečnío setkávánío maminek. Máme za sebou více než rok trvánío. Zodpovědná by měla být Květa Kumstová, která byla hlavní aktérkou setkávánío, bohužel nyní je zaměstnaná. Hlavní náplní jsou společné diskuse nad danými tématy, ať již z rodinného života, ze setkánío maminek v Litoměřicích, stálým tématem jsou děti ap.. Začínáme vždy modlitbou za naše rodiny a snažíme se zahrnout vše, co je pro nás důležité, pak následuje souběžný program s dětmi, některá z nás má připravenou zábavu ať již formou pohádky, her, biblického příběhu, zpěvu, rukoďelné práce ap.. Těšíme se na nové i „staré“ tváře a jejich děti.

Díky za vše dobré. S přáním Boží pomoci, vytrvalosti v započatém díle a lepší informovanosti

J. Skřivánková

Pravá míra ...

Předchozí článek v sobě obsahuje několik úvah nad tématy, která nás trápí již od „nepaměti“, alespoň tak to vidím já. Nechci se vracet k dobám, kdy rivalita oboubřežních sídlišť dosáhla takové výše, že byl postaven objekt na Pastýřské stěně, aby se dalo najevo, jak se podmokelští dívají na děčínáky z vrchu. Dnes máme již řadu let město jedno, leč farnosti dvě a to zřejmě pořádně pyšné! Většina si pod pojmem farnost představuje něco neživého, „anonymního“ – chyba lávky, farnosti tvoří pořádně živé bytosti, ano jsme to my věřící (mnohdy spíše s otazníkem) a hlavně ty čtenáři! Před tím se utéci nedá (pokud ‚nevystupuji‘ z církve).

A nyní jen pro několik odvážlivců, kteří jsou zvědaví jak to bude pokračovat dál, když jsem se tak ‚rozjel‘. Ti, co čtení zanechali v minulém odstavci se sami ošidí o vysvětlení, jak to vlastně je s informovaností a s tím, zda u nás zbývá či nezbývá jeden výtisk časopisu.

Tedy. Jednoho dne, v loňském roce, se pisatel článku za souhlasu otce Františka a Aleše K. (zřejmě po poradě v pastorační radě a tudíž též se souhlasem některého z kněží) dohodli, že naše farní „informovadla“ budou nějakým způsobem spolu spolupracovat. Ihned se postupně začaly činit kroky k naplnění představ. Hned na začátku „dohody“ bylo stanoveno, že v obou „druhostranských“ kostelech budou viset naše časopisy a zájemci si je budou moci zapůjčit a číst. Myslím, že někteří toho i využívali. A na oplátku budou naši farníci informováni, co je nového u sousedů.

Protože materiály mezi „redakcemi“ létaly v elektronické podobě a čísla na druhé straně obsahovala jen 4 strany, nebyl problém zapracovat tyto zprávy do našich **Zpráv z farnosti**. Tím byl automaticky každý náš čtenář zároveň informován o sousední spřátelené farnosti. Nejsem si jistý, zda to všichni vítali s otevřenou náručí, ale byl to myslím veliký pokrok.

Já, či manželka jsme několikrát též odnesli časopisy na „druhou stranu“. Nepovažuji ale v žádném případě za naši (míním nyní farnost) povinnost donášet výtisky na „druhou stranu“! Je logické, aby si dva výtisky u nás na faře někdo pravidelně vyzvedl (měli by tam být vždy k dispozici) a upevnil je na obvyklá místa v kostelech sv. Václava a Blažeje a Povýšení svatého Kříže – pokud o to je ovšem zájem! Upozorňoval jsem na to několikrát, když jsem posílal příspěvky od nás. Mohu uvést doslovné citace z e-mailů:

Odesláno: 26. srpna 2000 11:57 - Posílám zprávy od nás na září 2000. Bohužel jsem zatím nic nedostal od vás. Jinak má žena osobně předávala v kostele sv. Kříže dva exempláře našich zpráv P. Bumbovi (to na vysvětlenou, že se ozval J. Skřivánek, že vám časopis nedáváme). Bylo by dobré, aby se toto nějak vyřešilo - Pavel Bumbů chodí často k nám na faru a mohl by si několik výtisků brát.

Odesláno: 26. září 2000 23:55 - *Bylo by dobré, aby si někdo od vás pravidelně vyzvedával náš tištěný zpravodaj na faře v Podmoklech (třeba P. Bumba, který na naši faru celkem pravidelně dochází). Já se sice někdy snažím vám výtisky donést, ale není to únosné stále. Navíc se dozvím po předání dvou čísel konkrétní osobě v srpnu, že vám nic nedáváme.*

Odesláno: 26. listopadu 2000 7:49 - *Zdravím po ránu ze Želenic a posílám příspěvky. Je to asi pozdě, ale tentokráte to nešlo dříve pro neodkladné záležitosti, povětšinou technického rázu. Navíc jsem čekal od vás základní informace o vánočních svátcích. Snad to vyjde tedy lépe příště.*

Soudný člověk si to přebere. Nerad bych se již k tomu vracel, protože si myslím, že jsem již udělal pro věc maximum.

K další připomínce, že se od nás prakticky nikdo neúčastní akcí pořádaných druhou stranou, mohu jen říci ‚je mi to upřímně líto‘, ale to je tak vše, co mohu udělat. Oni jsou totiž i akce v naší farnosti a lze s úspěchem konstatovat, že to je skoro totéž.

Na závěr. Jsem velice vděčný J. Skřivánkové za příkladný, vytrvalý a odvážný postup při sblížování farností. Možná, že se najdou tací, kteří mají škodolibou radost z toho, že něco skřípe. Pokud vytrváme, lze doufat, že se situace bude vyvíjet k lepšímu. Osobně určitý pokrok vnímám. Ještě jednou díky!

R. Sticha

Volby farní rady ...

Složení farní rady je tedy známé. Mě osobně dost překvapilo a udělal jsem si kapánek jiný názor o naší farnosti, než jsem měl doposud. Nebudu se tajit tím, že to bylo pro mne určité zklamání. Nedá se ale říci, že by to bylo tím, že jsem mezi kandidáty neviděl své ‚oblíbence‘. Konečně své osobní názory jsem raději předem sepsal v minulém čísle, kde je možné si je případně ‚oživit‘.

Pokládám si ale od té doby častěji otázky typu: Jak uvažují naši farníci? – Nejsem schopný počítat do 4, aby byl hlas platný? - Má cenu se angažovat? - Mají farníci jednoduchá měřítka jako návštěvníci pohostinství? - Volíme podle toho, jak se kdo umí zalíbit? - Volíme podle ‚výchlasných‘ děčínských jmen? - Děláme z voleb frašku? - Bereme volbu odpovědně a uvažujeme? – Představujeme si, jak asi zvolený bude prospěšný pro farnost? - Bereme v úvahu, co kandidát již vykonal? - Volíme osoby, které vídáme většinou v kostele? - **Proč jsme nešli volit!!!?** -

A ve volných chvílích si odpovídám, můžete to zkusit také. Nebojte se, odpovědi si nechám pro sebe. Počkám si, zda nepřijde ‚něco‘ od vás. Jen

Sečín - Podmokly

vás prosím, sledujte počínání nově zvolené Farní rady a to ze začátku spíše shovívavě, ale jak doba pobeží „přitvrďte“. Využijte možnosti, že ji konečně máme – ať i ona je využita. Sledujte její činnost na stránkách našeho časopisu! Aby měla po roce, kdy nastanou nové volby s čím účtovat a „vydat počet“. Kdo bude celý rok ve střež, bude moci zodpovědněji volit příště. To už bude na delší čas.

Přeji mnoho úspěchů nově zvoleným i jmenovaným, aby jejich zásluhou se farnost „pozvedla“.

Rekapitulace:

Návrh kandidátů:

od 5. do 19. listopadu 2000.

Celkem navrženo:

34 kandidátů.

Volbu přijalo:

17 kandidátů, ostatní buď kandidovat nechtěli nebo nesplňovali podmínky.

Volby:

probíhaly od 26. listopadu do 10. prosince 2000. Celkem se zúčastnilo 65 voličů, z toho 39 volilo pomocí obálek, 16 přímou volbou a 10 hlasů bylo neplatných.

kandidát	počet získaných hlasů
Musil Antonín	32
Jirásková Marie	23
Málek Jiří	19
Rejman Miloš	19
Mikloška Jozef	16
Miklošková Zdislava	16
Bumba Martin	15
Škodová Jaroslava	11
Kumst Pavel	9
Musilová Martina	8
Bumbová Zuzana	7
Čtvrtník Jan	7
Altnerová Milada	6
Koutná Šárka	6
Heinzlová Vlasta	5
Kyler Daniel	4
Svobodová Marie	2

Jmenování byli:

Bumbová Zuzana

Koutná Šárka

Deleg. za farnost Jílové:

Engelhart Jiří

Deleg. za farní Charitu:

Vopatová Ladislava

Sestavení farní rady:

16. prosince 2000

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Bumbová Zuzana	po 7. 1. 2000
Engelhart Jiří	po 7. 1. 2000
Jirásková Marie	po 7. 1. 2000
Koutná Šárka	po 7. 1. 2000
Málek Jiří	po 7. 1. 2000
Musil Antonín	po 7. 1. 2000
Rejman Miloš	po 7. 1. 2000
Vopatová Ladislava	po 7. 1. 2000

R. Sticha

O čem jednala Farní rada?

Zahájení činnosti bude 1. neděli nového tisíciletí, tj. 7. ledna 2001.

Setkávání rodin

Snad proto, že se prosincové setkání uskutečnilo o týden dříve než je zvykem, nebo možná proto, že předvánoční ruch a shon nás příliš zaneprázdnil, sešlo se nás pouze šest. Naštěstí nás přišel podpořit otec František. Povídali jsme si především o Adventu a o Vánocích a také o tradicích v tomto období, mysleli jsme přitom na všechny, kteří mezi nás chodí a tentokrát přijít nemohli.

Příští setkání se uskuteční na faře v Křížové ulici ve čtvrtek 18. ledna roku 2001 od 20:00. Povedou ho manželé Kozlíkovi.

Společenství křesťanských rodin přeje všem požehnané Vánoční svátky a spoustu Božích milostí v příštím roce.

J. Š.

Okénko do knihovny

autor: Fynn

název: Pane Bůh, tady Anna

z obsahu: Ve třicátých letech našel Fynn při potulkách ulicemi londýnského East Endu malé děvčátko Annu, a jelikož nebyl schopen zjistit, kde Anna bydlí, vzal ji s sebou domů do bytu své matky. Fynn si s Annou po večerech vyprávěl a hrál. Mluvili spolu o životě a především o přírodních vědách a matematice a Anna mu povídala o svých rozmluvách s „panem Bohem“, jemuž se svěřovala se všemi svými myšlenkami a těž-

kostmi. Nevinný, ale pronikavý pohled Anny na svět přiměl Fynna, aby přeformuloval názory své.

M. J.

Muž se probudí a najde svou ženu v slzách. „Co se stalo, miláčku?“ „Ach, měla jsem sen,“ vzlyká manželka, - „strašný sen!“ Aby ji utěšil, vyptává se, co se jí zdálo. Po dlouhém zdráhání vypráví: „Zdálo se mi, že se procházím po ulicích, až jsem došla k ohromnému obchodnímu domu. Všude tam visely plakáty. ‚Manželé na prodej.‘ Člověk si mohl koupit velice krásné manžely za deset tisíc korun, některé už za pět tisíc korun a ještě pěkné za pět set korun.“ Muž se ptá dobromyslně: „A viděla jsi tam někoho, kdo by mi byl podobný?“ „Právě celé tucty,“ vzlyká žena, „prodávali se na ulici, jeden za padesát korun.“

Pout' do Dolního Žlebu

Jubilejní rok i přípravu na něj máme za sebou, ale bylo by škoda nepokračovat v započaté tradici. I letos vás proto budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci, ve 13:45.

Rok 2001	7. ledna	4. února	4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

Děčín hlavní nádr.	13:01	14:28	Dolní Žleb	14:52	17:22	18:42
Čertova Voda	13:11	14:38	Čertova Voda	14:58	17:28	18:48
Dolní Žleb	13:18	14:45	Děčín hlavní nádr.	15:09	17:39	18:59

Sněmovní kroužek

Kroužek se sešel 17. prosince, byla právě třetí neděle v měsíci. On to byl vlastně minikroužek. Diskuse se nás účastnilo sedm. Je to opravdu velice málo na tak veliké město. Proč nemají ostatní zájem? I to bude jednou možná otázka do sněmování. Ale tentokráte se setkání zaměřilo na jiná témata.

Otázka 7.1.1. Uplatňuje naše společenství ve svém životě

typické postoje Mariina života (víra, pokora, láska, odevzdaná služba Kristu ...)?

Postoj - jako je pokora, zodpovědnost, vděčnost, spolupráce, sebeovládání, láska atd. prostě typické postoje Mariina života nám všem spíše chybí, přestože v našem společenství jsou tací, kteří jsou vyznavači schönstattského hnutí.

Otázka 7.1.4. Co soudíme o ochotě mladých lidí v naší církvi nasazovat se pro Boží království s postojem odevzdanosti Kristu?

Pokud jsou mladí pod vlivem rodičů – pak ano. Jinak v dnešní době různých aktivit ve společnosti i společenství dochází k negaci.

Otázka 7.1.6. Mají ti, kteří začali po roce 1989 pracovat pro církev (v církevních úřadech, v katechezi, jako pomocníci v pastoraci) ducha vytrvalosti? Jestliže ano: Co jim pomohlo? Jestliže ne: Co je podle nás odradilo? Nebo se o nich naše společenství ani nedovídá?

V krátkém období po roce 1989 pracovali velmi aktivně - plni elánu - mnozí lidé. Později pod vlivem měnících se, nejen společenských podmínek, ale i určitých lidí, kteří uměli a umí dosud prosadit své názory (i škodlivé), původní odpadli. Duch vytrvalosti jim zůstal, ale určitá léta je provázela trpkost. Při síle činné víry je udržela určitá společenství mimo farnost. Provázanost vzájemné pomoci farníků či fary nebyla.

Otázka 7.2.1. Prožívá a slaví se úcta k Panně Marii v naší farnosti?

Ano – snaha zde je.

Otázka 7.2.2. Máme v našem společenství májové pobožnosti? Jak často? Jsou ve srovnání s minulostí stále přitažlivé? Kterou generaci lidí v našem společenství oslovují? Zažívají po roce 1989 rozkvět, nebo spíše útlum?

Májové pobožnosti jsou, ale! Po roce 1989 tak 2 roky byly pobožnosti více živé. Poslední léta je útlum – zaměříme se v příštích letech na inspirativnější program – meditace, které by vyprovokovaly z letargie, staly se přitažlivější.

Otázka 7.2.3. Máme v našem společenství zkušenost se společnou modlitbou růžence? Modlíme se ho jako soukromou modlitbu? Rozumí mu a modlí se ho u nás mladá generace?

Pravidelně přede mší svatou. Přítomnost však minimální – starší.

Otázka 7.2.4. Jaké zkušenosti máme s modlitbou živého růžence?

Zkušenosti jsou zatím kladné, existuje u nás asi 7 let.

Otázka 7.2.6. Jakou zkušenost máme s pouťmi do míst velkých mariánských zjevení (Lurdy, Fatima apod.)? Co na nich přitahuje poutníky? Co odpuzuje? Je o ně v dnešní době zájem? Doporučili bychom tyto poutě svým blízkým, nebo nedoporučili?

Záleží na vztahu ať jednotlivce či daného společenství. Navštívit tato místa těžko pak doporučit. Záleží i na finančních možnostech a času. Být někde za každou cenu – ne!

Otázka 7.2.7. Navštěvujeme česká mariánská poutní místa (sv. Hostýn, sv. Hora...) více dnes než za totality, méně než za totality, nebo stále stejně?

Za totality zakázaná místa vábila a byl relativně čas.

Otázka 7.2.10. Jaký máme vlastní program poutí do mariánských míst? Doporučíme ho ostatním?

Vlastní program mariánských poutí nemáme, ale pokud o některém víme, doporučíme. Je však na individuálním přístupu k programu – prostě především mít užitek z pobytu v těchto místech. Rozhodně by mladí měli mít vlastní program a rozhodně by neměl chybět duchovní doprovod.

Otázka 7.2.11. Jaký význam přikládáme rostoucímu počtu soukromých zjevení Panny Marie a jejich obsahu? Jaký zájem vyvolávají v našem okolí? Je tento zájem přínosem pro církev?

K těmto zjevením církev sama přistupuje opatrně a zde souhlasíme. Přínos pro společnost může být spíše negativní (i když osobně ano). Poreferovat jen stručně – nesmí chybět podpora úcty k Panně Marii. Některé věci mohou pohoršovat nebo odradit.

Otázka 7.2.13. Jak vnímáme zasvěcení našeho národa Kristu rukama Panny Marie na počátku devadesátých let? Co pro nás znamenají některé záporné reakce?

Z veřejné reakce ať už medií, či novinářů, výroků politiků – neveřících, zaráží reakce, která je důsledkem totalitního režimu, který nevedl k toleranci. Poznamenalo to probudivšíse národ natolik, že po vzplanutí žízňně po duchovnu nastal prudký pokles zájmu o výuku náboženství.

Otázka 7.2.14. Je podle našich zkušeností úcta k Panně Marii u katolických mužů menší než u katolických žen, větší, stejná, nebo jiná?

Pod vlivem silící emancipace žen vymizely citové výlevy z uctívání Panny Marie. Dá se říci, že úcta od žen i mužů je stejná.

Otázka 7.2.15. Projevujeme mariánskou zbožnost nošením mariánských medailónků, obrázků apod.? Jakou s tím máme zkušenost?

Rozhodně ne, působí to provokativně a není to vždy upřímné, ale existují jednotlivci, kteří nosí medailonky a považují to za druh evangelizace.

Otázka 7.3.2. Je pro nás pohled na Marii jako předobraz a prvotinu církve a současně její Matku novou inspirací pro vztah k Panně Marii, pro modlitbu?

U někoho působí tradice, pak setrvává. Pokud pracuje – aktivně se podílí na živém růženci, působí putovní svatyňka schönstattskeho hnutí, meditace, četba, pak u mnohých působí inspirativně.

Otázka 7.3.4. Souvisí u ženy úcta k Panně Marii úzce s prožíváním sebe sama jako ženy, popřípadě manželky a matky, a u mužů s tím, s jakými ženami se setkávají ve svém životě?

Novodobé problémy – změna postoje ženy působí na smýšlení mužů. Zde Panna Maria v úctě a prožívání je diametrální rozdíl – prototyp nového člověka (Panna Maria) je příliš vzdálený. Žena, která se objeví ve společnosti s určitými vlastnostmi specifickými u Panny Marie, se stává terčem posměchu. Morální hodnoty jsou silně zesměšňovány.

Otázka 7.3.6. Koncilní dokument „Lumen gentium“ upozorňuje, že svatí nám mohou sloužit jako příklad, dále že s nimi tvoříme jedno společenství, a konečně hovoří o možnosti přímlyvných modliteb. Totéž platí v první řadě i o Panně Marii jako první mezi svatými. Myslíme si, že vědomě prožíváme společenství s Pannou Marií? Jak?

Přístup k této otázce byl dříve vzdálenější pro určité nejasnosti. Dnes u mnohých jde buď o určitou automatizaci speciálních modliteb, někdo přistupuje plněji, hodnotněji – záleží na individuálním vztahu ...

Otázka 7.3.9. Je některým lidem v našem společenství, zvláště mladým a konvertitům, mariánská zbožnost vzdálená a nesrozumitelná? Nalézají svou cestu k osobnímu vztahu k Panně Marii?

Záleží na individuálním postoji. Konvertitům se jeví jako citově nejasná až necitelná modlitba růžence (drmolení). Přesto osobní vztah k Panně Marii je kladný, chybí společenství, kde si mohou volně promluvit.

Otázka 7.3.10. Vznikají i dnes v našem společenství nové formy úcty k Panně Marii a svatým či nové formy našeho života ve společenství s nimi?

V naší farnosti pod vlivem schönstattského faráře vzniklo hnutí rodin a dnes – zvláště v tomto roce uctíváme Pannu Marii „putovní svatynkou“, která putuje vždy 3 dny v určité rodině. Existuje u nás 8 svatyněk a každá z nich se střídá v 10ti rodinách. Výsledky jsou znát u chování, přístupu a probouzející se aktivitě.

Zpracovala S. Š

Charita Děčín

Aktuality: Žádná aktualita do začátku roku není.

Možná někdo z vás četl v tisku článek o jednom bezdomovci, který napsala L. Vopatová. Zhlédl jsem jej na faře. Škoda, že jej nemohu otisknout také, jedná se o problém dnešní doby a není to případ ojedinělý.

Každý z nás určitě zná ‚svého‘ bezdomovce, kterého celkem pravidelně potkává. Řekneme si alespoň – stará se o ně někdo? Kdo by se měl o ně postarat? Co pro ně může charita, fara a my udělat? Přejí si vůbec bezdomovci, aby se o ně někdo staral? Je představitelům města Děčína jedno, kdo bloumá po ulicích ‚jejich‘ města bez střechy nad hlavou, stejně jako si nevšímají majitelů stovek psů znečišťujících ve velkém město, životního prostředí, které mizí před obchodními domy, parkovišti atd..

Nezapomněl tu někdo pro mrzký peníz na člověka?

R. S.

Seznamte se s námi blíže:

C. Vzdělávání ve FCH Děčín

V roce 1999 dokončila vedoucí FCH Děčín Ladislava Vopatová distanční studium oboru charitativní a sociální práce při VŠP v Hradci Králové a obdržela titul bakalář. Dále absolvovala čtyřdenní školení manažerů a čtyřdenní školení školitelů, obě vedená lektorkou z KHF. Na podzim 99 se zapojila do cca ročního kursu „Úvod do rozvojové supervize“, pořádaného ČKCH, lektorkou je PhDr. Zuzana Havrdová.

Paní Miroslava Kysilková, zaměstnaná v občanské poradně, se zúčastnila na jaře 99 několikadenního školení o základech práce s klientem, pořádaném Mgr. Ivanem Kolářem, členem Institutu A. Masarykové a zároveň ředitelem občanské poradny na Praze 1.

Pan Pavel Schmidt, zaměstnaný ve středisku pro práci s bezdomovci, se zúčastnil na podzim 99 jednodenního semináře „Pomoc bezdomovcům v Euroregionu Nisa - situace a možnost vývoje“ pořádaného Městem Česká Lípa.

Paní Věra Vymerová, asistentka FCH Děčín a Mgr. Švarcová Libuše, dobrovolnice v charitním šatníku, se zúčastnily na podzim 99 třídního semináře „Břemena druhých nesme“, pořádaného Klubem hurá kamarád Pardubice.

Ředitelka občanské poradny Děčín prováděla v průběhu roku drobná školení pro dobrovolné poradce k informační databázi a konzultace obtížnějších kauz.

D. Publikování ve FCH Děčín

V uplynulém roce zpracovala vedoucí FCH Děčín L. Vopatová již druhý informační materiál pro občanské poradny v ČR, po standardní grafické úpravě v koordinačním centru Asociace občanských poraden je tento text v rozsahu 120 stran základním informačním zdrojem poradců v oblasti pracovně právních vztahů.

E. FCH v komunitě

V roce 1999 počala FCH Děčín pravidelně spolupracovat s místními církvemi při práci s dětmi a mládeží, s bezdomovci, vzájemně výměně informací a podnětů.

Významnými partnery byly dále referát sociálních věcí Ok Ú Děčín, především pak oddělení péče o děti, děčínský úřad práce, odbor sociální prevence a intervence MÚ Děčín, odbor sociálních věcí a zdravotnictví MÚ Děčín, Centrum Vida Děčín, FCH Rumburk aj.

L. Vopatová

Hospodaření charity v roce 1999

Náklady na veškerou činnost charity jsou za uplynulé období roku 1999:

1 160 522,20 Kč

Výnosy z veškeré činnosti za uplynulé období roku 1999:

1 111 363,56 Kč

Charita za období roku 1999 vykazuje **ztrátu**:

49 158,64 Kč

Hospodaření – farnost Podmokly

Rok 2000	Sbírky	Mimořádné sbírky	
	vybráno	částka	účel
Leden	7 595 Kč	5 000 Kč	Na bohoslovce
Únor	3 894 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	3 721 Kč	2 000 Kč	Misijní koláč (Na misie)
Duben	7 703 Kč	2 000 Kč	Pro charitu – povodně
Květen	5 491 Kč	1 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	4 527 Kč	0 Kč	
Červenec	6 050 Kč	0 Kč	
Srpen	3 870 Kč	0 Kč	
Září	3 317 Kč	1 545 Kč	Na charitu
Říjen	4 580 Kč	4 565 Kč	Na misie
Listopad	3100 Kč	1270 Kč	Na Biblickou společnost
Součet	53 848 Kč	15 386 Kč	

Hospodaření – farnost Jílové

Rok 2000	Sbírky	Mimořádné sbírky	
	vybráno	částka	účel
Květen			Osamostatněné hospodaření
Červen	1 242 Kč	0 Kč	
Červenec	1 126 Kč	0 Kč	
Srpen	1 883 Kč	0 Kč	
Září	1 568 Kč	455 Kč	Na charitu
Říjen	1 418 Kč	435 Kč	Na misie
Listopad	2 078 Kč	574 Kč	Na Biblickou společnost
Součet	8 640 Kč	1 464 Kč	

Ekumenická modlitební setkání za jednotu křesťanů v roce 2001

Kdy	kde	kazatel
Úterý 9.1.	Církev bratrská (CB) <i>Modlitebna – Červený vrch</i>	P. Procházka ŘK
Středa 10.1.	Křesťanské společenství (KS) <i>Modlitebna v Březové ul. (bývalá školka) – Staré město</i>	J. Cvejn KS
Čtvrtek 11.1.	Českokobratrská církev evangelická (CČE) <i>Modlitebna v Bezručově ulici</i>	F. Jirásek ŘK
Středa 24.1.	Církev římsko-katolická (ŘK) <i>Kostel sv. Františka – Děčín IV</i>	P. Čapek CČE

Historie

Kostel sv. Bartoloměje v Rumburku

První zmínka z listinných pramenů je o farním kostele sv. Bartoloměje z roku 1363. Tato původní středověká stavba byla v 15. století zničena a roku 1546 opravena a vysvěcena. V 17. a 18. století několikrát kostel vyhořel a do nynější podoby opraven v roce 1746. Na východní straně je několik náhrobků z prvního rumburského hřbitova, který se nacházel v sousedství kostela.

V letech 1694 - 1733 zde působil nejvýznamnější lužickosrbský skladatel a varhaník Johan Christoph Kridel.

Kaple sv. Jana Nepomuckého v Rumburku

(1775 - 1777) vznikla na popud rumburského děkana Antonína Floriana Schossiga, který se jako vojenský felčar účastnil roku 1745 neúspěšného tažení rakouského vojska do Nizozemí. Na zpáteční cestě při přecházení Rýna učinil slavnostní slib. Pokud vyvázne živ a zdrav, založí kapli sv. Jana Nepomuckého, ochránce v nebezpečí proti vodě. Po šťastném návratu na svůj slib nezapomněl a roku 1757 složil obnos 300 zlatých jako základ sbírky na vybudování kaple, podle plánu stavitele Josepha Hoffmana.

Roku 1787 byla kaple, jako mnohé jiné kostely císařem Josefem II. zrušena a prodána ve veřejné

dražbě. Po letech soukromého vlastnictví kapli ve zdevastovaném stavu zakoupil rumburský evangelický sbor, znovu vysvěcena byla roku 1862. Dnes slouží jako modlitebna evangelické církve.

Kaple sv. Jana Křtitele v Rumburku

Byla postavena v letech 1722 - 1725 na přání Terezie z Lichtensteinu. Po výnosu Josefa II. byla též zrušena a prodána k soukromým účelům. Nejprve sloužila jako větrný mlýn, později jako hostinec. Roku 1845 ji koupil mistr soukenického cechu Arlt a po opravě ji vrátil k církevním účelům. V roce 1902 byla na prostranství před kaplí postavena křížová cesta. Dnes patří kaple pravoslavné církvi. Poslední rozsáhlé úpravy interiéru provedl její poslední kněz Andrej Kolomatský. Kaple stojí na vrcholu Strážného vrchu.

Kostel sv. Vavřince a komplex kláštera, Loreta v Rumburku

Odměnou za služby císaři Leopoldu I. bylo dovoleno knězi Marcusovi z Aviana postavit v Rumburku kapucínský klášter. Stavba kláštera a kostela sv. Vavřince trvala od roku 1683 do roku 1690.

Interiér barokního kostela je sklenut valenou klenbou s lunetami. Zařízení pochází pře-

vážně z 18. století.

V letech 1760 - 67 zde byl varhaníkem a zpěvákem rumburský varhanář Jakob Groh, nejstarší z rodu Grohů, kteří později hráli v mnoha dalších kostelech výběžku.

Kapucínský klášter je v současné době využíván jako městská knihovna.

Po čtrnácti letech pokračovala na popud tehdejšího majitele panství Antonína Floriána Lichtensteina stavba areálu loretánské kaple (1704 - 1709). Tato kopie Bramantovy „Svaté chýše“ z italského Loreta stavitele Jana Lukase Hildebranta je postavená z místního pískovce. Vnější sochařskou výzdobu tvoří reliéfy na motivy života P.Marie, deset soch Sibyl a deset soch Proroků z dílny hornolužického sochaře J. F. Binnerta. Vedle soch a reliéfů obohacují vnější vzhled lorety korintské polosloupky umístěné ve dvojicích s bohatými hlavicemi. Ve figurální výzdobě se objevují i motivy andělů s girlandami a nechybí ani znak Lichtensteinů. V ochozu, který chrání tuto stavbu, je umístěno 13 zastavení křížové cesty. Stavebně byl areál dokončen až dostavbou vstupního jednopatrového křídla s věží a sva-

tých schodů (1754). Na balustrádě před loretou stojí sochy světců, snesené roku 1808 z atiky „Svaté chýše“.

Ještě něco o městě Rumburku

Město je přirozeným centrem nejsevernějšího výběžku české země. Okolní členitá krajina má převažující ráz pahorkatiny se zachovalou přírodou a smíšenými lesními porosty. Průměrná nadmořská výška se pohybuje mezi 300 - 400 m. Její charakteristiku dotvářejí osamocené vulkanické vrchy tvarované jako krátké hřbety nebo kupy, převyšující okolní o téměř 300 m. Jednou z nich je nedaleký čedičový Dymník (515 m) s výletní restaurací a vyhlídkovou věží z roku 1896.

Starý lidový název České „Nizozemí“, běžné označení celého teritoria vybíhajícího do Saska, není reminiscencí na Holandsko, jak by k tomu mohla vybízet stáletá tradice čilého obchodu s textilními výrobky. Byl myšlen jako významový protiklad k „horní zemi“, ležící jižně a jihovýchodně odtud za vystupujícím hřebenem Lužických hor s pohledovými dominantami Jedlové (774 m), Pěnkavčího vrchu (792 m) a Luže (793 m).

Z internetových stránek vybral R. S.

Kdy v mém srdci začne Velké Jubileum

- ... až místo znechucení a znuďenosti dám přednost chuti do života a nadšení.
- ... až pochopím, že mít není to hlavní, že mnohem víc je dávat.
- ... až se místo zahleděnosti do sebe zahledím na druhé.
- ... až zapomenu na své obvyklé: „Já chci!“ a zeptám se: „Co by sis přál?“
- ... až svůj loket nepoužiji k získávání pozic a vytváření prostoru pro sebe, ale nabídnu jej tomu, který klesá.

- ... až místo prosazování sebe pomohu slabšímu k růstu.
- ... až vyměním šekovou knížku za útlý svazek poezie.
- ... až místo honění se za úspěchem přijmu prostotu života i slabost.
- ... až místo: „Nemám čas.“ odpovím: „Rád ti pomohu, mám dost času.“
- ... až místo: „Beru.“ řeknu: „Vezmi si.“
- ... až svému oblíbenému hříchu řeknu: „Zříkám se tě.“
- ... až místo hudrování a nářků zazpívám písničku.
- ... až místo mluvení o sobě řeknu druhému: „Povídej.“
- ... až kvůli svému pohodlí přestaneme zabíjet ty, kteří se ještě nenarodili.
- ... až místo mučednického vzdychání budu dělat všechno rád.
- ... až před bolestí druhého nezavřu oči, ale otevřu jí srdce a ruce.
- ... až místo pohrdání koupím koláč bezdomovci.
- ... až místo závisti a sobectví upřímně řeknu: „Přeji ti to a modlím se za tebe.“
- ... až místo samozřejmého přijímání dám přednost srdečné vděčnosti.
- ... až místo na trh ponesu voňavé růže opuštené stařence.
- ... až místo přidávání se k davu vystoupím, abych hájil dobro a pravdu.
- ... až nechám dorůst stříbrný smrček v parku a spokojím se s trochou chvojí.
- ... až místo škatulkování druhých začnu hledat opravdovou krásu a dobro.
- ... až místo postoje strachu z toho, co přijde, zvolím naději a důvěru.
- ... až spolknou výčitku, ostré slovo nebo kritiku a zkusím říct: „Jsem rád, že jsi ...“
- ... až místo hněvu půjdu setřít dětskou slzu.
- ... až místo ustarané, unavené a smutné tváře ukážu a daruji úsměv.
- ... až dokážu řev motorů a televize vyměnit za tichou lesní stezku.
- ... až místo v pěst sepnu ruce v modlitbě.
- ... až přestanu modlitbu odhrkávat a stane se mi setkáním s Tím, kdo mě nade vše miluje.
- ... až se po setkání s Pánem přestanu bát a s upřímnou touhou a radostí budu volat: „Přijď.“
- ... až tam, kde by se dala oběť obejít, zůstanu na úzké Boží cestě.
- ... až místo tvrzení: „Nezvládnou to, nemohu.“ budu věřit, že Bůh přece může.
- ... až místo pesimizmu dám prostor očekávání, že pro mne existuje řešení.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- F **Časopis v novém** – Poznali jste? Slibované úpravy časopisu jsou zde. Ono je změn podstatně víc, ale ty doufám nebudou znát v podobě ‚tis-kařských šotků‘ a chyb. Celý časopis je vyroben v jiném textovém programu než tomu bylo dosud. To si vyžádalo několik dní intenzivní práce těsně před Vánoce. Doufám jen, že práce nebyla nadarmo, a že časopis nejen budete číst, ale také hojně přispívat články!
- F **Varhany** – Zatím se v pokladničce na splacení nových varhan, vzadu v kostele, vybralo 8 000Kč. Zdá se vám to hodně? Pokud ano, přečtete si můj příspěvek ze ZzF 11/2000 str. 3. Pokud ne, přispějte! Již nás čeká splatit ‚jen‘ 457 000Kč.
- F **Materiál pro kostel** – Těsně před koncem roku se podařilo zakoupit elektromateriál pro rekonstrukci elektroinstalace v našem kostele, která je plánovaná na jaro – před malováním.
- F **Divadlo** – Děkuji ne jen maňáskům za hezké představení! (*Velké Dítě*)
- F **Dovolené ve farnostech** – Některé farnosti nabízejí možnost prožití u nich dovolenou. Tuto možnost mohou využít farníci i se svými blízkými. Stačí se dohodnout. Zde předkládáme některé z možností:
Desná	tel. fara:	0428/399218
Vysoké nad Jizerou	tel. fara:	0432/593433
Jiřetín pod Jedlovou	tel. penzion	0413/379350
- Lidka Heinzlová*
- F **Primice** – Primiční mše svatá v kostele Povýšení sv. Kříže se 17. prosince o 10. hodině ráno konala. Žádná reakce mi ale nepřišla.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ Každou první sobotu v měsíci (6. ledna) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:27 (z Východního 9:32) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:54.
- ◆ Každou první neděli v měsíci (7. ledna) se koná

v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.

♦ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.

♦ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Plánované akce a jiná sdělení farnosti v Děčíně I

♦ **Filipov** - Pout' se koná časné ráno v sobotu 13. ledna. Odjezd autobusu je naplánován na 02:00 z Husova nám. a 02:15 od brány v Křížové ul.. Cena je 70 Kč za obsazené sedadlo. Autobus vypravujeme pro věřící z obou děčínských, benešovské a českokamenické farnosti.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

♦ **Biblický kvíz** - Zdá se, že nikomu nechybí. Škoda, že jsme tak málo hraví. Nepochybně měl být přínosem pro náš duchovní život, taková škola hrou. Přimlouval bych se, abychom Bibli neměli jen na ozdobu, ale pokud možno z ní denně četli, co nám Pán Bůh říká. Potom nás nebude moci nikdo svést k bludům.

Kdo nenaslouchá Božímu Slovu, snadno uvěří těm, kteří Boží Slovo překrucují a lživě vykládají a věrte, je jich mnoho. Proto také chci poděkovat našemu milému bratru A. Hungerovi za jeho snahu k oživení našeho křesťanského života.

J. Skřivánek

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
6. 1. Slavnost Zjevení Páně
7. 1. Svátek Křtu Páně
25. 1. Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola

Významné dny

1. 1. Světový den modliteb za mír
31. 1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

2. 1. Mons. Coppa kněžské svěcení (1949)
5. 1. Mons. Lobkowicz narození (1948)
6. 1. Mons. Coppa biskupské svěcení (1980)
Mons. Škarvada biskupské svěcení (1983)
11. 1. Mons. Paďour biskupské svěcení (1997)

Sečín - Podmokly

- Mons. Malý biskupské svěcení (1997)
17. 1. Mons. Liška svátek
19. 1. Mons. Hrdlička narození (1942)
27. 1. Mons. Otčenášek převzetí diecéze (1990)
31. 1. Mons. Graubner svátek

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 19:00 v kostele - Duchovní večer
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každou středu od 9:00 na faře - setkání maminek
- ♦ každý čtvrtek od 19:00 na faře - rytmický zpěv
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každý pátek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		17:30
Sobota		16:00 (Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. ledna 2001, před 1. nedělí v únoru. ☩